

Čís. 76.

**Zákon ze dne 30. ledna 1920
o inkorporaci kraje Hlučínského.**

§ 1.

Podle ustanovení čl. 83. mírové smlouvy, která byla uzavřena mezi mocnostmi spojenými a přidruženými a mezi říší Německou ve Versailles dne 28. června 1919 a nabytí mezinárodní platnosti dne 10. ledna 1920, rozšiřuje stát československý svou suverenitu na část Horního Slezska v mezích, které budou na základě uvedené mírové smlouvy a podle jejich ustanovení definitivně určeny mezinárodní komisí.

§ 2.

Dosavadní zákony a nařízení, platné v inkorporovaném území, zůstávají v platnosti, pokud je to srovnatelné se změnou suverenity, a pokud nebudou zrušeny nebo změněny zákony a nařízeními republiky Československé.

§ 3.

Zákony československé, které vyhlášeny budou ve Sbírce zákonův a nařízení státu československého ode dne 1. května 1920, nabývají platnosti také pro inkorporované území, pokud neustanovují opaku. Zákony, které byly v republice Československé v platnosti již před 1. květnem 1920, nebo které budou do té doby vyhlášeny ve Sbírce zákonův a nařízení státu československého, nabudou, pokud nemají ustanovení jinakého, v inkorporovaném území platnosti postupně od doby, kterouž určí v jednotlivých případech vláda republiky Československé nařízením, vyhlášených ve Sbírce zákonův a nařízení.

§ 4.

Vláda se zmocňuje, by, splní-li se podmínka, stanovená čl. 83. mírové smlouvy s Německem pro inkorporaci kraje Hlubčického, rozšířila na tento kraj suverenitu státu československého a uvedla v něm v platnost zákony Československé republiky podle období ustanovení tohoto zákona.

§ 5.

Vláda se zmocňuje, by provedla v územích inkorporovaných všechna opatření, potřebná k zavedení řádné správy a řádného soudnictví. O opatřeních podle tohoto zákona provedených podá vláda Národnímu shromáždění zprávu.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Provedením zákona tohoto pověřují se všichni ministři.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Heidler v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Franke v. r.

Staněk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Hodža v. r.

Sonntág v. r.

Hampel v. r.

Prášek v. r.

Houdek v. r.

jako ministr pro zásobování lidu a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 77.

**Zákon ze dne 30. ledna 1920
o úpravě služebních požitků celních výběrčí.**

§ 1.

Místa celních výběrčí vyhrazena jsou z pravidla příslušníkům pohraniční finanční stráže.

Ministr financí může však jmenovati celními výběrčími také jiné vhodné osoby, vykonaly-li nařízenou zkoušku.

§ 2.

Celními výběrčími mohou býti jmenováni příslušníci pohraniční finanční stráže, kteří jsou dobře kvalifikováni a s úspěchem vykonali nařízenou zkoušku. Pro dobu přechodnou klade se na roveň služba u dřívější finanční stráže službě u pohraniční finanční stráže.

§ 3.

Celní výběrčí náležejí do skupiny E státních zaměstnanců (§ 52 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z.).

Celními výběrčími budou jmenováni příslušníci pohraniční finanční stráže do hodnostní třídy a platového stupně podle dosavadního služného. Nekryje-li se služné podúřednické s platovým stupněm úřednického schématu, nastupuje zařazení do stupně nejbližší vyššího. Doba ztrávená v platovém stupni podúřednickém, na základě kterého nastane zařazení, započte se do postupu v úřednickém schématu.

Byl-li podúředník na základě těchto ustanovení zařazen do některého vyššího platového stupně, započte se mu doba, potřebná podle čl. I., § 2 zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., k dosažení tohoto stupně, do lhůty časového postupu, stanovené pro hodnotní třídu, do které byl zařazen.

§ 4.

Přechodná ustanovení.

Celní výběřčí, právě sloužící, zařadí se do platových stupňů jednotlivých tříd hodnotních podle celkové doby služební takto:

- do 14 let do XI. hodnotní třídy,
- po 14 letech do X. hodnotní třídy,
- po 22 letech do IX. hodnotní třídy,
- po 32 letech do VIII. hodnotní třídy.

Celní výběřčí XI. hodnotní třídy zařadí se do platových stupňů úřednického schématu podle výše platu, který by jim příslušel podle jejich celkové služby ve stupnici pro podúředníky (čl. I., § 3 zák. ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n.), při čemž se přihlíží k zásadám § 3 tohoto zákona. Je-li celková služební doba delší, než doba nahoře udaná, započte se celním výběřčím, zařazeným do X. a IX. hodnotní třídy, z časového rozdílu část přesahující čtyři léta, celním výběřčím, zařazeným do VIII. hodnotní třídy, pak časový rozdíl do nejvyšší výměry tří let pro postup do vyšších požitků a poukáží se v daném případě vyšší požitky k výplatě. Ve všech případech nesmí být zařazením přivoděna újma v dosavadních služebních požitcích. Nastala-li by taková újma, přísluší celním výběřčím dočasný přírůstek, rovnající se rozdílu mezi dosavadními a novými služebními požitky.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. září 1919.

§ 6.

Provéstí zákon ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

Čís. 78.

Zákon ze dne 30. ledna 1920

o doplnění sítě státních drah na Slovensku.

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby provedla tyto železniční stavby:

1. výstavbu druhé koleje na trati z Břeclavy do Děvínské Nové Vsi,

2. stavbu dráhy z Vajan—Drahňova do Bánovců,

3. přestavbu trati místní dráhy z Vajan do Užhorodu na trať hlavní dráhy.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby k tomu účelu vykoupila trať Kúty, zemská hranice a místní dráhu Užhorod—Vajany—Drahňov.

§ 3.

Vláda se zmocňuje, aby si úvěrními operacemi opatřila náklad nutný ku provedení těchto staveb a k výkupu uvedených tratí a to až do výše 90 milionů korun.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr železnic v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Franke v. r.

Čís. 79.

Zákon ze dne 30. ledna 1920,

jmž se rozšiřuje válečná daň na vyšší zisky společností a vyšší příjmy jednotlivců z r. 1919, a mění se některá ustanovení zákona ze dne 16. února 1918, čís. 66 ř. z., o dani válečné.

Článek I.

Válečná daň se rozšiřuje na vyšší zisky společností a vyšší příjmy jednotlivců z roku 1919. Ustanovení zákona ze dne 16. února 1918, čís. 66 ř. z., o dani válečné, platí s výjimkami, uvedenými níže, obdobně i na rok 1919.

Článek II.

Ztráty podle § 21 zákona, uvedeného v článku I., utrpěné v roce 1919, nesmějí se odečísti od vyšších zisků nebo vyšších příjmů let předchozích.

Rovněž nelze odečísti podobné ztráty, utrpěné v roce 1918, od vyšších zisků (příjmů) roku 1919.

Článek III.

Posledním válečným obchodním rokem (válečným rokem) podle zákona, uvedeného v člán-